

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 409/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. C., S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. 5 Sd 167/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. C. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2011 doručená sťažnosť M. C., S. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. 5 Sd 167/08.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že vo veciach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. 5 Sd 167/08 konal krajský súd ako súd prvého stupňa vo veciach správneho súdnictva, a to konkrétne vo veciach, ktoré sa týkali opakovaných preskúmaní rozhodnutí správneho orgánu, ktorými mala byť sťažovateľke uložená povinnosť vrátiť „... *neprávom vyplateny starobný dôchodok...*“. Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu vyjadruje svoju nespokojnosť so zdĺhavým konaním krajského súdu v označených veciach, pričom v sťažnosti okrem iného uviedla: „*Keďže sa táto záležitosť, vďaka Soc. Poisťovne preťahovala celých dvadsať rokov tým, že stále dávala podnety ma súd a súdy za 20 rokov neboli ochotné ani schopné tento priestupok ukončiť, súdne procesy pokračovali stále.*“

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie vyslovil, že postupom krajského súdu v označených konaniach bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby jej priznal primerané finančné zadosťučinenie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie, či postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. 5 Sd 167/08 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Ústavný súd z listu krajského súdu sp. zn. Spr 10086/2011 z 27. júna 2011, ktorý bol prílohou sťažnosti, zistil tieto skutočnosti:

- sťažovateľkou napádané konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 3 S 219/99 bolo právoplatne skončené 29. apríla 2003, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie

krajského súdu sp. zn. 3 S 219/99 z 22. marca 2002 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 26. marca 2003,

- sťažovateľkou napádané konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 5 Sd 166/03 bolo právoplatne skončené 24. septembra 2007 (zistenie ústavného súdu, pozn.), keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 5 Sd 166/03 z 2. februára 2006 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 So 57/06 zo 4. septembra 2007,

- sťažovateľkou napádané konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 4 Sd 37/08 bolo právoplatne skončené 21. júla 2008, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 4 Sd 37/08 z 9. júna 2008,

- sťažovateľkou napádané konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 5 Sd 167/08 bolo právoplatne skončené 22. júla 2010, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 5 Sd 167/08 z 15. mája 2009 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 7 So 131/09 z 30. júna 2010.

Z uvedených zistení vyplýva, že od 29. apríla 2003 (právoplatne skončené napádané konanie sp. zn. 3 S 219/99) alebo od 24. septembra 2007 (právoplatne skončené napádané konanie sp. zn. 5 Sd 166/03), alebo od 21. júla 2008 (právoplatne skončené napádané konanie sp. zn. 4 Sd 37/08) a napokon aj od 22. júla 2010 (právoplatne skončené napádané konanie sp. zn. 5 Sd 167/08) do 10. augusta 2011, keď sťažnosť sťažovateľky adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu (ústavnému súdu bola doručená 12. augusta 2011), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody

sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2011